

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus sanctitas perfectioque virtutum omniu[m] quanta fuerit. Con XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

cerdotes: qui omnes putandi sunt tunc vocati in concilium, propter turbam quæ tunc simul conuenerat, quamq; metuebant Iudæi, in pace ac tranquillitate tenendam, vt Christi damnatio, quasi totius Israel siue vniuersæ gentis Iudaicæ nomine fieret. *Surgens itaque omnis multitudo, duxit illum vinctum ad Pilatum.* Et illi qui comitabantur Christum, non introierunt in pratorium Pilati, ne contaminarentur sed manducarent Pascha: quasi domus pagani & incircumcisi hominis, aut locus vbi super sanguine iudicatur, pollueret eos: sanguis verò innocens, cuius effusionem machinabantur, imò studium, opera & praua voluntas eorum, quibus innocentem Christum moliebantur interficere, non inquinaret eos.

Precatio pro casta reuerentia.

T Domine Iesu Christe, qui propter nos despici contemni, indigneq; tractari voluisti: da nobis in omni seruitio tuo, maxime autem in sancti Altaris tui ministerio atque laudum tuarum, & castam reuerentiam, & vigilantem sensuum custodiam, & deuotionis seruorem exhibere: & in spiritus nuditate, atque simplicitate, cum semper, tum precipue in illo tempore tibi inauertibiliter inharere, qui es benedictus in secula, Amen.

DE IUDÆORVM ACCUSATIONE ANTE
Pilatum. Theorema XII.

ARGVMENTVM.

Virtus quæ nunquam potest satis laudari, accusatur: iniquè defertur, & perinde ac peccatis obnoxia traducitur.

IESVS SANCTITAS PERFECTIOQUE VIRTU-
tum omnium quanta fuerit. Concio XII.

Compertum est, sanctorum nonnullos tantam obtinuisse virtutū perfectionem, vt humanæ fragilitatis naturalem conditionem supergressi, quasi in quandam voluntatem Deiformem inducti viderentur. Si quidem ad eò (verbi gratia) in quibusdam virtus viguit castitatis, vt pro illa obtinenda conseruandavè, non modo non egerentur contra tentationes concupiscentiæq; carnis colluctari seu configere, verum etiam tentationum & rebellionis insensibilitate ferme adepta, motus carnis luxuriæq; delectationes penitus nescirent. Simili modo quoq; in fortitudine pleriq; ad eò fuerunt roborati, vt pœnas immanissimosq; pro Christo cruciatus tolerandos non solum non expauescerent, sed etiam astuanter desiderarent, & secundum mentem suauiter amplecterentur. At verò quantacumq; virtutum perfectione enituerint sancti, nulla tamen interim ipsorum virtus, Christi poterit sanctitati comparari. Cunctæ enim ac singulæ virtutes quæ in Christo locum inueniunt, (sunt namq; virtutes, quæ Christo ratione singularissimæ excellentissimæq; dignitatis eiusdem non congruunt: vt fides quæ credendarum, non ap- parentium est rerum, ignotarumq; & inexpectarum, quæ æternæ non congruant.

Virtutū perfectionem
quantā sancti quidam
obtinuerunt.

Sanctitas
Christi quā-
tū aliorū ex-
cellat sancti-
tatem.
Virtutes
quædam cur
Christo nō
congruant.
Hebr. II.

Z

gruit

Virtutes quæ
excellenter
in Christo
fuerint.

Humilitas
Christi quæ
fuerit pro-
funda.

Patientia
Christi quæ
fuerit.

gruit sapientiæ) in eodem cumulatiu non solum summum, nulliq; mor-
lium comprehensibilem obtinent gradum, verum etiam in eo, vtpote vno
verò Deo sunt exemplares, æternæ infinitæ causæ formales, originesq; om-
nium virtutum, quæ in rationabilibus possunt inueniri creaturis. Quæ
modum autem nemo potest metiri, quantum intersit spatij à cælo in terram,
nisi primum nouerit quantum à terra distet cælum: ita nullus potest emeti-
quam profunda Christi fuerit humilitas, nisi ante didicerit, eiusdem digni-
tatis quam sit sublimis. Porro eius dignitatem capiet nemo, nisi comprehendat
quoq; altitudinem diuinæ maiestatis: quæ cum omnibus sit admirabilis, co-
prehensibilis nulli, nullus enim eam potest intellectus inuestigare: sequitur
humilitatis eius profunditatem æquæ à nullo posse intelligi. Hoc idem simi-
li modo circa patientiam eius deducitur. Siquidem iniuria quam Christus
sinit, nunquam satis rectè potest estimari, nisi ante expendatur intelligi-
turq; eius innocentia, bonitas, iustitia, beniuolentia, mansuetudinis, sa-
nitatis, beneficentia, gratuita dilectionis, diuinæq; in ipso maiestatis mag-
tudo, propter quæ singula, iniquior maiorq; seipia efficitur contumelia que
uis Christo illata. Hoc modo de omnibus est sentiendum virtutibus Christi.
Quare non immeritò neq; incongruè dictum est: Virtus quæ nunquam
potest laudari, accusatur, &c.

*Iesus quam impiè mendaciterq; fuerit accusatus & infamatus
coram Pilato.*

Partis alte-
rius Argu-
menti expli-
catio.

Psal. 150.

ITaque licet tam præclara, tamq; immensa fuerit virtus Christi, ve-
quam satis, quod dixi, etiam si creaturæ omnes suas adhibeant vires, posse
laudari: hæc tamen non modo laudata, neq; honorata est, ab ijs præclari-
quibus præcipitur in vltimo Psalmo, dicente Propheta: *Laudate Dominum
virtutibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius: sed est
criminum, iniquitatum, pessimorumq; excessuum tam cõtra diuinam, quam
contra humanam, puta imperialem maiestatem, in leges cum diuinis
humanas, aduersus veritatem & communem reipublicæ tranquillitatem
cusatus & perinde infamatus, licet non minus fide atq; mendaciter, ac si quis
piam fuisset è turba sceleratissimus. Quod vt euidentius fiat manifestum
partim ex Euangelistis, partim ex scripturis alijs non spernendis, ceu in
summam perstringenda sunt, quibus Dominum Iesum impij accusauerunt,
simul ei & mortem inferrent, & famam tollerent.*

Famam quo-
modo Chri-
sto ludæi au-
ferre conati
sunt.

Ioan. 9.

Matth. 13.

Mariam &
Ioseph de
nobilissima
stirpe geni-
tos fuisse.

Et primum quidem in famam eius debacchantes, conati sunt ei (qui de Spi-
ritu sancto conceptus, & de purissima virgine fuerat natus) spurij maculas
inferre, velut ei qui ex fornicatione esset natus. Eam ob rem dicebant: *Hoc
autem nescimus vnde sit, quasi incerto natum patre atq; ignoto, cum non possent
runt ignorare Ioseph coniugem esse Mariæ, cuius potius dixissent filium, nisi
alioqui falsè, si nolissent eum Dei filium confiteri, nisi mallet iniquè
mandi quærere occasiones. Deinde criminabantur carpentatrici, hoc est
Mariæ filium, non solum quod illegitimus, sed etiam quod ex vili & ignobili
natus foret matre. Quorum vtrunq; erat falsissimum. Nam in terris secu-
dum carnem non habuit patrem. Mater quoq; eius iuxta ac nutritius pater
Ioseph, Mariæ castissimus sponsus, de nobilissima, dignissima sanctissima
stirpe*